

IMPULS

NR. 2 JUNI 1994 23. ÅRGANG
SCT. GEORGS GILDERNE I DANMARK

INDHOLD:

Stort og småt	1
Spejderbevægelsens betydning	2
Noget om alder	4
Aldrig færdig – altid på vej	5
Lidt rover-humor	6
Er broderkærden stæk ... nok	7
Hvordan et aktivt gilde	8
Spejderløb	10
At have respekt for det	12
Vi skal begynde med os selv	13
En hånd på en skulder	13

NB

Midt i bladet er der 8 »riv-ud sider«. I midten et ark med bestillingsseddel til salgting fra Landsgildekontoret, kopier den, brug den som huskeseddel.

Tilmeldingsblanket til gildemesterstævnet i september – husk at indsende.

Stort og småt

I verden rundt omkring
sker mærkelige ting.
På vores lille jord
der kæmper bro'r mod bro'r.
En troende bli'r knotten
gi'r en anden en på »potten«.
Skønt de har samme gud -
skal følge samme bud
bekriger de hinanden
og slutter med et Amen.

I vores microstad
er en og anden glad,
for også her er kamp
omend ej støvletramp,
men bro'r bekæmper bro'r
til alt held kun med ord.
De står vel for det samme
dog med forskellig ramme.
Hvem kan striden mon gavne?
Jeg nævner ingen navne.

I et rumskib er der vel fred,
for piloterne vil gerne ned.
Skidt med religionerne,
de vil hjem til konerne.

*Ukendt forfatter, men set af Kate, Sgt.
Georgs Gildet i Kongens Lyngby.*

Spejder- bevægelsens betydning

Giv os din vurdering af spejderbevægelsens betydning for den generation af unge, som du beskæftiger dig med i dit daglige arbejde

Således lød det væbnerspørgsmål Reeno Videnkjær fik forud for sin optagelse.

Jeg må indledningsvis bemærke, at jeg ikke for nuværende i mit daglige arbejde beskæftiger mig med den generation af unge, som jeg føler spørgsmålet omfatter. Jeg skal dog ikke mange år tilbage, før jeg når til den tid, hvor

jeg i ca. 18 måneder var chef for ca. 70 personer af den unge generation - 70 personer med vidt forskellig social og uddannelsesmæssig baggrund. Det er nok det tidspunkt i mit tjenesteforløb, hvor jeg er kommet tættest på de unge, ikke alene under de normale daglige arbejdsvilkår, men tillige under udrykninger og øvelser, hvor man er sammen i døgnets 24 timer. Jeg kan hertil tilføje, at mine oplevelser med den unge generation er blevet yderligere udbygget efter at have oplevet dem i ex-Jugoslavien gennem næsten 8 måneder, hvor vi alle var udsatte for situationer, som absolut ikke kan relateres til dagligdagen i Danmark. Alle var under en eller anden form for stress.

Med denne baggrund må jeg erkende, at spejderbevægelsen ingen betydning har for denne generation af unge. De har generelt ikke været spejdere, har nok hørt om dem, men ved egentlig ikke hvad spejderbevægelsen står for. Kort sagt, deres kendskab til spejderne stammer fra vittighedstegningerne - spejderen, der hjælper den gamle dame over gaden. Dette kan måske undre én. De unge, som jeg havde med at gøre i mit daglige arbejde, havde frivilligt valgt den militære levevej, i det mindste som en begyndelse på deres voksen-tilværelse. Selvfølgelig har den samfundsskabte virkelighed også haft sin indflydelse med bl.a. adgangskriterier til videregående uddannelser, arbejdsløshed, nødvendigheden af indtjening til livets goder o.s.v., men alligevel.

Lad mig her kort vende tilbage til spejderbevægelsens grundlægger - Lord Baden-Powell og Gilwell.

Tidens britiske samfund var nok noget anderledes end det, vi kender i dag, men Baden-Powell fandt, at datidens livsstil slap-pede ungdommens karakterudvikling, selvstændighed og initiativ. Han fandt, at skulle ungdommen hjælpes, skulle det ske ved karaktertræning, og han satte sig som mål »at

vise ungdommen en vej, der var værd at følge«. Efter den første spejderlejr på Brownsea Island i 1907 udkom den første spejderbog i 1908 »Scouting for Boys«, som blev en stor salgssucces. Med baggrund i sin egen opvækst, sit liv i militæret og datidens britiske samfund, skabte Baden-Powell spejderbevægelsen og dermed den livsetik, som han folte ville hjælpe ungdommen på rette vej.

Den tidligere spejderlov er udtryk for Baden-Powells synspunkter. Den lyder således:

1. En spejders ord står til troende.
2. Vær tro mod konge, fædreland, forældre og foresatte.
3. Vær ærlig og pålidelig.
4. Vær en god kammerat.
5. Vær ridderlig og hjælpsom mod alle.
6. Vær god mod dyr.
7. Vær lydlig mod den, der har ret til at byde.
8. Vær frejdig og arbejd med liv og lyst.
9. Vær sparsommelig og ordentlig.
10. Vær ren i tanke, ord og handling.

Meget af det, som står i denne tidligere spejderlov, bærer præg af Baden-Powells militære baggrund, og det må erkendes, at meget stadig er det samme i dag. Af vore unge, der har valgt at trække i uniformen, forlanger vi troskab mod nationen (regeringen er vores arbejdsgiver og foresatte), ærlighed og pålidelighed, godt kammeratskab, hjælp til den svage i gruppen, lydighed overfor foresatte og en solid arbejdsindsats. Disse betingelser til den enkelte for at falde godt til på den militære arbejdsplads, er han generelt bekendt med før han indleder sin militære løbebane. Samtidig ved han, at såfremt han ikke lever op til disse, så har militæret lovlige sanktioner, der i sidste instans kan føre til afsked, men værst er nok de kammeratlige sanktioner, at blive sat udenfor gruppen.

Den af Baden-Powell i spejderloven opsatte livsetik så jeg til fulde komme til udtryk blandt de danske soldater i ex-Jugoslavien. Jeg tror ikke, jeg kan finde en eneste soldat, der ikke i sit virke levede op til denne livsetik. Det kunne således se ud som om livsetikken i den tidligere spejderlov ikke er generationen af unge ubekendt. De lever til fulde op til den.

Man kan så stille sig spørgsmålet: Hvorfor har de ikke været spejdere? Efter min opfattelse er det et spørgsmål om vores evne til at sælge spejderbudskabet til de unge. Det er et spørgsmål om at erkende tidernes skiften og ungdommens behov, og tilpasse vort budskab og tilbud hertil. Jeg føler, at de unge i dag kræver orden og præcision, og at der er et formål med tingene. 68-oprørets »laissez-faire« holdning og kræve ind mentalitet m.m. er ikke ungdommen af i dags linie. Jeg må derfor konkludere, at generationen af unge i dag, generelt lever med en sund livsetik, der ikke taget i moderne termer ligger langt fra Baden-Powells ideer. Vi har bare ikke bibragt dem denne livsstil gennem spejderbevægelsen.

Med lidt større succes i udbredelsen af spejderbevægelsens grundlag for de unge, kunne vi måske være medvirkende til at nogle af de, som det ikke går så godt for, kunne få en bedre start på deres voksentilværelse. Lad mig derfor som afslutning på mit væbnersvar, citere nogle få linier fra Baden-Powells sidste brev til spejderne, ord, der måske kunne være en igangsætter for udbredelsen af spejderbevægelsen til den unge generation:

»Jeg tror, at Gud satte os i denne verden, for at vi skulle være lykkelige og glæde os ved livet. Men lykken kommer ikke af rigdom, karrierefremgang eller selvtilfredshed. Et skridt mod lykken går du, når du som ung gør dig sund og stærk, så du kan blive til nytte, og glæde dig ved livet, når du bliver voksen. Et studium af naturen vil vise dig, hvorledes Gud har fyldt verden med smukke og vidunderlige

ting, som du kan glæde dig over. Vær tilfreds med, hvad der er faldet i dit lod, og gør dit bedste. Se kun de lyse sider ved tilværelsen.

Men den sande vej til lykken er at gøre andre lykkelige. Prøv på at efterlade verden en lille smule bedre, end du fandt den, og når du engang skal dø, kan du dø lykkelig i bevidstheden om, at du i hvert fald ikke har spildt din tid, men har gjort dit bedste.«

Reeno Videnkjær

set i Husk Atten - 1. Sct. Georgs Gilde i København

Noget om alder

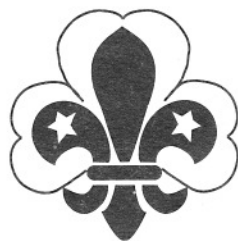
Hvis du genkender og kan bekræfte følgende, må du desværre indrømme, at du er ved at blive gammel!

- Det gør ondt alle vegne - og hvad der ikke gør ondt, virker alligevel ikke.
- Glimtet i dine øjne kommer kun, når solen skinner i dine briller.
- Om morgenen har du det som om, du har været ude hele natten, men du har faktisk ikke været nogen steder.
- Din lille sorte (frække) bog indeholder kun navne, som begynder med hr. doktor.
- Dine børn ser midaldrende ud.
- Når du langt om længe er klatret op ad stigen, opdager du, at du har stillet den op ad den forkerte væg...
- Du bliver medlem af motionsklubben - og moder aldrig op.

- Når vandhanen drypper - skal du bare tisse!
- Du kender alle svarene, men ingen stiller spørgsmålene.
- Du glæder dig til en kedelig aften.
- Din yndlingsspalte i avisen har overskriften: For 25 år siden.
- Du sidder i gyngestolen - men kan ikke røkke den.
- Du fortryder, at du ikke benyttede chancerne for at begå flere fejltrin.
- Du holder op med at glæde dig til din fødselsdag.
- Når du telefonerer udenbys, bliver du træt.
- Du husker, at i går var din bryllupsdag.
- Dagens bedste tidspunkt har passeret, når vækkeuret ringer.
- Spåkonen tilbyder at spå i dit ansigt...
- Din pacemaker får garagedøren til at gå op, når en smuk pige går forbi.
- Den lille, gråhårede person, du hjælper over gaden, er din ægtefælle.
- Du sætter tænderne i en lækker bøj - og de bliver der...

Du ER ved at blive gammel, ikke?

- set i Staden, Sct. Georgs Gilderne i Slagelse

Aldrig færdig - altid på vej

Da jeg fik Sct. Georg ind af døren sidst, så jeg, der som overskrift for landsgildemesterens melding til gildebrødrene, var halvdelen af det motto, som jeg for inden havde valgt som udgangspunkt for mit svar på det stillede spørgsmål: Aldrig færdig - altid på vej.

Da jeg var ti år, skrev min far dette motto i min poesibog. Han levede selv efter det, og det forsøger jeg også selv at gøre.

Der er dynamik i ordene: aldrig færdig - altid på vej! Dynamik betyder kraft. Vi kender den samme betydning i ordene dynamo, dynamit, dynamisk. Resultatet af denne kraft er *bevægelse* - der sker noget. Nogle grænser bliver flyttet, noget nyt bliver sat i gang.

»Sct. Georgs Gilderne er en dynamisk bevægelse« stod der andetsteds i bladet. Altså en bevægelse, der sætter i bevægelse!

Aldrig færdig - altid på vej!

Hvordan bevares dynamikken?

Gildets etik er den iboende kraft - dynamikken - der bærer de udadvendte aktiviteter. Det ene kan ikke undvære det andet. Det indre og det ydre hører sammen. Der må være en levende vekselvirkning. Er der for lidt dynamik i gildets indre liv, viser det sig uden tvivl i antallet og kvaliteten af aktiviteterne.

Man kunne også forstille sig gilder med et så højt aktivitetsniveau, at det ville knibe for gildebrødrene *at få sjælen med*. Her er de udadgående aktiviteter på bekostning af gildets indre liv.

For igen at få balance i det, kunne aktiviteterne for en tid stå på vågeblus, mens man koncentrerede sig om, at give gildebrødrene lidt mere hjælp til at komme videre i deres menneskelige udvikling.

Er man først *færdig*, kommer man ikke så nemt *på vej* igen. Så er man gået i stå.

Vore indre ressourcer skal være til stede. Fundamentet skal være i orden, for vi helt kan være til stede i de udadrettede aktiviteter. Det er ikke forkert at sige nej til en henvendelse, hvis man mener, at gildet netop nu ikke kan påtage sig opgaven. Vi er jo ikke en offentlig servicefunktion.

Netop i år har vort gilde sagt nej til en opfordring om igen at tage en tøm ved Tjernobybørnenes ferieophold på egnen. Vi brugte så mange ressourcer og så megen goodwill sidste år, at begge dele skulle have en pause, før vi igen melder os under fanerne. - Aldrig færdig - altid på vej!

Livet selv er dynamisk og udfordrende og udvikler os, så vi vokser i modenhed.

Intet menneske er en ø, men en del af en helhed. Således også Sct. Georgs Gilderne. Vi er alle et led i en kæde - ingen kan undværes, og alle har noget at bidrage med til fællesskabet. Vi er ét, men ikke ens. Vi skal ikke lave hinanden om, men hjælpe hinanden til at *blive* den, man er. Vi skal opmuntre hinanden og bruge hinandens menneskelige egenskaber og originalitet. Meget udvikles kun af modspil.

Vi skal prøve at være åbne og opmærksomme og hjælpe hinanden til at udvikle de menneskelige ressourcer, der ligger i os alle. Tit skal der udfordring eller en opfordring til udefra, før man bliver klar over, hvad man har af ubrugte reserver.

Aldrig færdig - altid på vej! - også på vej til at hjælpe nye gildebrødre med at indtage deres plads som led i kæden af gildebrødre og hjælpe dem til at forstå, hvad det er at være

gildebror. Vi skulle nødigt miste dem, fordi vi svigtede vort ansvar. Vi har brug for gensidig inspiration og nytænkning for at komme videre i vor menneskelige udvikling. Gildebevægelsen kan godt være tjent med, at vi aldrig bliver færdige, men altid er på vej - også med opgaver af samfundsmæssig art.

Jeg tror, vi af og til i gildebevægelsen kunne have godt af en tænkepause og en tanke-op-pause - en tid til eftertanke. Er vi på rette vej? Har vi målet for øje? Det kunne måske være et emne for en eftergildehal, hvor man evt. gik ud fra gildemestertalen. Det kunne der sikkert komme noget spændende ud af, der kunne sætte andre ting i gang.

Aldrig færdig - altid på vej - også i gildets udvikling!

I Sct. Georgs Gildehallen fornyer vi vort gideløfte. I hver gildehal hører vi gildeloven. Både lov og løfte er med til at holde os på vejen og minder os om, at vi aldrig bliver færdige med vor stræben, men altid vil være på vej - og derved holder os i live.

Mit svar på spørgsmålet om, gildebevægelsen vil være bedre tjent med, at vi beskæftigede os mere med udviklingen af de menneskelige egenskaber i os alle, selv om det blev på bekostning af nogle af vore nuværende, udadvendte aktiviteter, kan ikke blive et entydigt ja eller nej. Tingene hænger sammen og påvirker gensidigt hinanden. Det er et både og, ikke et enten eller.

Lader man sig forvandle indadtil, vil man også handle udadtil. Evner, tid, lyst og vilje gør, at man giver sig i kast med de opgaver, der udfordrer en. Dermed bliver man aldrig færdig - men netop altid på vej.

Jeg vil slutte med nogle vers af Holger Lissner (1969):

*At lære er at finde sin grænse og sit rum,
at spørge og at svare og evigt være dum,
ustandseligt at undres, fortrylles af den
magt,
der har sin kløgt og rigdom i universet lagt.*

*At virke er at bruge sig selv i andres gavn,
at mærke livets ansvar og krav og føle savn,
at slides og bekymres, at trøste, holde ud,
at føle, at man lever i kraft af livets Gud.*

*At leve er at give, at slippe, lade gå,
at synke og at miste og meget lidt forstå,
at leve er at modtage, finde og formå,
at ane, hvad det koster, hvis livet man skal
nå.*

Karen Ingrid Thing, Bramming
riddersvar.

Lidt rover-humor

Roverreglementet:

1. En rover må ikke være med i en gruppe, hvor hans barnebarn er leder.
2. Rovere med maver på mere end 18 tommer i diameter skal bære bæltet over og ikke under maven.
3. Rovere under 60 år med gigt i begge ben kan slippe for hike med overnatning ved optagelsesprøven.
4. Skaldede rovere har lov til at bære alpehue under den regelmenterede hat, når det er mere end 5 graders frost.
5. Et almindeligt skæg må ikke blive mere end 4 tommer langt. Et hvidt skæg må blive 5 tommer.
6. Rovere, der lider af så alvorlig reumatisme, at den berettiger brugen af to krykker, må i frostvejr trække stromperne op over knæene.

7. Roverledere skal være under 80 år og i stand til at kunne se og høre i en afstand af 1 meter.
  8. Mænd der er over 80 år, og som lider af fuldkommen døvhed og blindhed, bør opmuntres til at blive assistenter.
  9. En rover, der siger: »da jeg var dreng« mere end 3 gange i løbet af en aften, skal slås oven i hovedet med en af sine krykker.
  10. En rover må ikke have mere end 10 efterkommere i sin gruppe på noget tidspunkt.
- set i *Krudtuglen, Frederiksværk.*
Ak, ja, hvad man dog finder på, red.

Er broderkæden stærk ... nok?

Vi er netop nu inde i en periode, hvor det skal vise sig, om broderkæden er så stærk og så solid, som vi ønsker os, at den bør være. Vi er blot mennesker af kød og blod, med forskellige meninger om ansvar og initiativ.

Vore gamle guder, Aserne, havde også deres problemer. Her tænker jeg på Lokes og Angrbodas afkom, midgårdsormen, fenrisulven og hel. Specielt tænker jeg på fenrisulven, der som bekendt var en frygtelig krabat. Selv Odin, der vel ikke kan betegnes som svag, måtte her bede andre om hjælp. Han skulle bruge en kæde så stærk, at fenrisulven ikke kunne rive sig løs. Derfor gik han til de vise dværge, som jo havde lavet Odins spyd, og disse dværge kunne hjælpe med fremstillingen af en kæde så stærk som ønsket. Den blev fremstillet af støjen af kattefjed, kvindeskæg, bjergenes rødder, bjørnesener samt fiskeånde og fuglespyt. Kæden var smyg og føjelig, tillige med stærk. Og, jo mere fenrisulven rev sig i tøjet for at komme fri, jo stærkere blev kæden.

Nu er fornævnte ingredienser jo ikke noget, man som gildebrotter kan bestille pr. postordre,

derfor er vor broderkæde kun så stærk som det svageste led.

Leddene i vor kæde bliver desværre ikke stærkt forøget i antal i disse år. Og en betingelse for at fastholde et ansvar må være, at kæden er lang nok til at række hen til byrden.

Fenrisulven var ikke så godtroende, at den blot lod sig lænke i foromtalt lænke (Gleipner). Den var så vis, at den krævede en garanti for, at ingen ville den ondt. Derfor lagde Tyr sin hånd i munden på fenrisulven, som tegn på deres gode sindelag, men den hånd fik han ikke igen.

For at opnå en stærk broderkæde skal vi også være smyg og føjelige. Noget må ofres. Så er spørgsmålet, hvem vil være smyg? - hvem vil være føjelig? Skal den, der er smyg og den der er føjelig også være den, der ofrer noget i broderkædens navn?

Skal vi alle være smyg og føjelige, skal vi alle ofre? - Hvor skal initiativet da komme fra?

Nogle mennesker er mere initiativrige end andre, dette gælder også gildebrottere, der er også mennesker, der er bedre end andre til at give udtryk for initiativ. Det bliver de mindre initiativrige ikke mindre ansvarlige af. Nogle mennesker vil blot gerne vurdere situationen før beslutning tages.

Kan broderkæden da blive så stærk som Gleipner? - Ja!

Hvor finder vi lyden af kattefjed? - Kvindeskæg? - Bjergenes rødder? - Bjørnesener? - Fiskeånde? - Fuglespyt?

Tænk på dig selv som gildebrotter! - Tænk på dit gilde! - Alle ingredienserne er til stede, måske blot i forkerte blandingsforhold. Men, så må det være op til dig, at hjælpe til at blandingsforholdet bliver forbedret.

*Benno, 1. Sct. Georgs Gilde i Kolding,
set i Information og Debat, Sct. Georgs
Gilderne i Kolding.*

Hvordan et aktivt gilde?

Det er i grunden lidt underligt, at begrebet »mindre aktive gildebrødre« findes, når man tænker på, at alle gildebrødre har haft en fortid i spejderbevægelsen, og vi i gildet stolt markerer os med: »én gang spejder, altid spejder«. Det er ikke ligefrem en passiv holdning, jeg husker som spejderleder.

Spejderne er ivrige efter at få ansvar og få lov. »Tillidsposter« som fører og ass. blev revet væk, og det var svært at finde poster nok - der skulle jo kun en fører og ass. til hver kuld eller patrulje. Det var næsten en fryd for spejderen, når patruljelederen var uheldig at være syg - det gav sandelig muligheder for de fremmodte. Det var meget sjældent, at patruljelederen var fraværende, der var rift om opgaverne, ingen dukkede kun op én gang hver 3. måned - og så var der endda møde hver uge.

Hvorfor kæmper børn for at vinde terræn og vil gerne være med i forreste rækker, mens vi som voksne »går i stå«, »falder hen«, »holder os tilbage« og har ind imellem brug for et ekstra skub for at være med?

Hvad er det som sætter spejderne igang? Er det den dejlige impulsive væremåde hos børn, som gør dem aktive? - eller er det inspirationen fra deres ledere - jeg tror, det er en god kombination af begge dele blandet med de gode oplevelser, hvor det er sjovt at være sammen - børnene oplever, der er brug for dem, og de får lov til at blive brugt, hver med deres formåen. Oven i får de viden med sig, tiden går godt.

Dette kan sagtens overføres til gildet, kravet for trivsel er de samme for voksne som for

børn - vi har lært nogle unoder - vi skal helst spørges flere gange, for vi tror, spørgsmålet er alvorligt ment - vi har heller ikke den samme tro på at kunne, men får vi brudt nogle af disse facader, skulle der være gode chancer for at én gang spejder, altid spejder bliver en realitet også for de mindre aktive.

Nu er der ikke ligefrem tradition for at være passiv i Bramming gildet. Man når ikke at være med i gildet ret lang tid, før der er opgaver på vej. Jeg husker tydelig de informationer, jeg fik ved starten af mit gildeliv. Svendetiden var en tid uden krav, men det gjaldt altså ikke i vort gilde. Hurra for at gildet er blevet ledet på denne måde - det vil altid og har altid været vigtigt at blive brugt. Vi kender vist alle den positive jantelov, hvor det bl.a. hedder: - du skal vide, at vi regner med dig. Vi - du og jeg - kan løse problemerne i fællesskab. Heri ligger megen stof til inspiration, hvis vi også husker at få budskabet ud - det fænger måske ikke første gang eller anden gang, det afhænger af situationen for hver enkelt gildebror, og den skal ledelsen helst have flair for at fornemme - gildet flytter sig hele tiden, ligeledes vil behovet for inspiration ændre karakter, man kan ikke køre på rutiner og »det som vi plejer«, det er nødvendigt »at kunne høre græsset gro«. Den forandring, som hele tiden er både i hele samfundsudviklingen og i selve gildet, betyder også, at de felter, som havde brug for et skub for 5 år - måske bare 2 år - siden, har ændret sig, så det nu er helt andre steder, der skal sættes ind.

Skal et gilde være aktivt, skal der være plads til forskelligheder - forskellige aktiviteter - men sandelig også accept af de forskellige personligheder. Herved kommer vi tæt på grupperne, hvor gildebrødrene arbejder nær hinanden, og vi når frem til måske den vigtigste person i gildet: *gruppelederen*. Gruppelederopgaven er en måske større opgave end mange tror, i gruppen foregår det største bygningsarbejde eller uheldigvis, når noget går galt, det

største nedbrydningsarbejde. Gruppelederen er den person, som har de fleste kontakter til både mindre aktive gildebredre, og de som er på vej til at blive.

Ledelsen bør have et nært samarbejde og jævnlige møder med gruppelederne. Information mellem ledelse og grupper må ikke blive gamle, så er det jo uinteressant. Inspirationen ligger i noget, som sker her og nu, det kan man forholde sig til.

Gruppelederen findes ofte blandt *Torden-skjolds soldater* - det er de mennesker, som holder i gang og redder håbløse situationer, der er slet ikke til at undvære. Man kan blive udsat for, at møde en anden type af *Torden-skjolds soldater*. Det er dem, som overhovedet ikke lytter eller spørger om andre vil påtage sig en opgave og i stedet helst selv klarer det hele. Det er selvfølgelig ikke her i gildet, men skulle sådan en person dukke op, så er det en brems - så er der nogen, som aldrig kommer i gang, på grund af tanker som: »han gør det bedre end mig«, »han har så nemt ved det« - det ligner lidt det spil, som er om mange køkkener - husmorsyndromet - ingen får lyst til at deltage, før den anden part får hænderne puttet i lommerne. I gildet har man sikret sig på nogle områder mod for megen misbrug med 6-års reglen. Det er samtidig en chance og et skub til at prøve kræfter på en anden måde.

Hvordan afgør vi da, hvem der er mindre aktiv - hvem skal have lov til at beslutte det? - hele gildet? - gildemesteren? - gildedelsen eller gruppelederen?

Er det f.eks:

- gildebrederen, som glemte at kigge i kalenderen.
- gildebrederen, som er træt.
- gildebrederen, som bare ikke kommer.

- gildebrederen, som kommer til mange møder, men aldrig melder sig til en opgave, er han passiv?
- gildebrederen, som siger, han har lavet nok, nu må det være de andre, - er han passiv?
- hvornår er man passiv?
- gildebrederen, som i en lang periode er meget optaget af andet, bl.a. arbejde, og har ønsket at køre på lavt blus, hvad med ham? Skal aktivitetsprocenten altid være høj? - i så tilfælde odelægger han jo næsten statistikken omkring deltagelse i gildets arbejde.

Hvordan afgør vi, at gildebredere er gået i stå? - vi kan vel alle i en periode placeres her af den ene eller anden årsag. Det må være nødvendigt, før der stilles krav, at lytte til den enkelte gildebreders aktuelle situation for at vælge det rette øjeblik for et venligt puf - nogen sidder ligefrem og venter på det. Ingen bør have lov til at køre på lavt blus, blot fordi, det er blevet en dårlig vane. Storm P. sagde: »Vanen er et fængsel« - der er ensomt at være, og der skal hjælp og lyst til at komme ud. Målet for enhver gildemester er, at se gildebredrene gå aktivt ind i gildets arbejde, derfor skal der også være indhold og værdier at gå efter uden for *fængslets mure*. Indholdet er på nuværende bygget godt op i vort gilde. Alle hører til i gruppen - gruppeændringer hvert andet år hindrer klikedannelse, alle har en chance for at komme til orde. Hjælpearbejdet kører godt, både med god tilknytning og tilbud til spejderne og de ældre, årligt tilbagevendende arrangementer, alt sammen en bred vifte, som hele tiden suppleres med andre tiltag - nok til at dække interessen for alle. Men billedet i dag er ingen forsikring for fremtiden - der er brug for fremsynethed, brug for at have øje for kommende muligheder, brug for at følge udviklingen og brug for at være positive - at huske, det er sjovt at være

spejder - det skal stadigvæk være sjovt - opgaverne er måske lidt anderledes, men idealerne er de samme. Gildemesteren kan ikke trække læsset alene, og gør det heller ikke, sidemændende trækker med - arbejdet starter med en samlet ledelse. Samspejlet her vil nemt have indflydelse på, om resten af gildet er aktive - gildet bliver nemt en afspejling af holdningen her. En aktiv gildemester kommer ingen vegne alene, og en passiv gildemester kan gøre opgaven sur for sidemændene. Begge dele er lige uheldigt - der skal bruges alt for mange ressourcer/tid på ledelsens egen igangsætning. Grundlaget bliver lagt på gildetinget, så først og fremmest er det jo det samlede gilde, som beslutter, om der overhovedet skal være vækst og inspiration - det er gildet, som åbner eller lukker for mulighederne, mon ret mange gildebrødre tænker på, hvilke forpligtelser, de har her og hvilke overvejelser, der skal gøres ved et valg?

At der ikke er brugt tid på gildemestertalen her, er fordi den ikke er det primære i dette spørgsmål. Det er selvfølgelig også vigtigt med indhold i talen, således at der er noget at tage med hjem, men det er ikke den, som sætter mindre aktiviteter igang, den giver nærmere bidrag til de i forvejen aktive.

Det er væsentlig med aktivitet, en aktiv gildeledelse - også udadtil - til distriktet, til andre gilder.

Jeg føler selv, at det er en del af mit gilde, en del af mig, der er med, når jeg på Sct. Georg ser, at landsgildemesteren har været på rejse som et led i internationalt gildearbejde. Det er i grunden så lidt, der skal til for at føle samhørighed, for at være en del af jkæden, for at blive inspireret. Vi er alle en del af den samlede kæde. Hvert led indeholder overskud og styrke. Ved at bruge hinanden, at vise glæde ved at være sammen, at takke hinanden, så opstår lyst til at være en del af kæden, får vi øje for overskuddet og styrken, er mulighederne

der - husk vi vælger selv, hvilken del af vore medmennesker, vi vil se - overskuddet eller forfaldet.

En positiv livsholdning breder sig som ringe i vandet og den er smittende. Jeg tror på overskuddet i mennesker. Udgangspunktet bør være, at alt kan lade sig gøre. Jeg tror, vi sammen kan give et puf til hinanden på de rigtige tidspunkter. Vi skal ikke kun snakke om det. Vi skal ud og sige: »Jeg har brug for dig«. Jeg tror alle ønsker at være med.

-- og jeg vil have lov at tro, det er mig muligt at smitte mange med denne holdning på min vej.

Annelise Pedersen, gildemester
Bramming

Spejderløb

I sidste nummer af *Impuls* efterlyste jeg løbsaktiviteter specielt for seniorgrenen.

Fra Niels Hammer har jeg modtaget et fyldigt materiale omkring Århus gildernes årlige »Sølvkøsløb«.

Niels skriver generelt om løbet:

Sølvkøsløbet i 1994 var det 46. i rækken af årlige natløb, og det omfattede:

Løbsledelse: 10 personer

Bemanding på 9 hovedposter: ca. 75 personer

Deltagere på 88 hold: 318 personer

Ialt deltog ca. 400 personer i arrangementet.

Generelt om Sølvkøsløbet:

I løbet kan deltage hold tilmeldt af grupper/trope i de »århussianske« divisioner indenfor DDS, KFUM, KFUK og DBP.

Hvert hold består af 3 eller 4 deltagere.

Der konkurreres i klasserne spejder-piger, spejder-drenge (de har specielle regler vedr. placering af et spejderhold, der både består af piger og drenge), ledere samt special, der f.eks. omfatter ældre ledere, folk fra spejdercentre og forældrerepræsentanter.

Løbet er et ringløb på 15-17 km.

Der er 9 bemandede poster. Til løsning af hver postopgave er der max. 30 minutter.

Max. 30 point pr. postopgave.

Mellem hver bemanded post er der 2 ubemandede poster, hvor holdene ved stempeling markerer, at de har været der.

10 point pr. ubemandet post.

Placeringen af de ubemandede poster kan evt. lede holdene udenom specielle skovområder.

Deltagerne registreres i Århus kl. 19 og køres i busser til løbsområdet.

Løbet starter kl. 21.

Løbet slutter kl. 5.

Efter løbet får deltagerne kaffe/te/suppe samt rundstykker på samlingsstedet.

Premieoverrækkelse på samlingsstedet kl. 6.30.

Afgang til Århus i busser kl. 7.00.

Normal deltagelse 95-100 hold (i 1994 dog kun 88 hold).

Deltagerafgift kr. 350 pr. hold.

Der er 10 personer i selve løbsledelsen.

De enkelte ledere af de bemandede poster vælger selv et passende antal hjælpere (4-7 pr. post).

Holdene deltager i løbet enten/eller både/og for at vinde, for at more sig, for at lære, for at hente inspiration.

...

1994 løbet var bygget op omkring den danske middelalder i tiden 1060-1536.

Her var rigeligt at tage fat på, og i gildets indbydelse til deltagerne bliver den historiske situation ridset op for deltagerne.

Fra de 9 poster bringes her et eksempel på en postbeskrivelse:

Velkommen til Kirketorvet i Randers

I er nu blevet ledt til Kirketorvet i Randers efter at have gået/løbet hvileløse rundt i skoven ved nattetide. Straffen herfor er gabestokken.

Opgave: Fremstil en gabestok som vist på omstående skitse. Anbring en af holdet i gabestokken til spot og spe. Hænder og fødder må ikke kunne trækkes igennem.

Materialer:

3 stk rafter á 2 m.

6 stk rafter á 1 1/2 m

7 stk rafter á 1/2 m

Sisal til besnøring

Kun de udleverede materialer må anvendes!

Der må ikke skæres i rafterne.

Tid: Der er beregnet 30 minutter til løsning af opgaven (incl. nedtagning og oprydning)

Points:

Ankomst til posten 5 p

Opbygning 20 p. (max)

Funktion 10 p (max)

Ialt 35 p.

Oprydning: Opgaven er ikke løst færdig, for den er godkendt og de anvendte materialer er lagt tilbage i samme stand, de blev hentet.

...

- og så er det ellers bare derud af.

Løbet er spændende og indeholder mange gode ideer.

Yderligere detaljerede oplysninger kan indhentes hos Niels Hammer, Skoleparken 31, 8330 Beder - Niels har tlf. 8693 6695.

Nuvel: Det var lidt om Sølvokseløbet, et meget stort og specielt løb, hvor man har valgt at deltagerne skal betale en ganske pæn løbsafgift. Redaktionen venter spændt på flere indlæg om spejderløb - specielt for seniorer.

At have respekt for det, som har værdi for andre

Et vanskeligt punkt, der ligesom kræver, at man befinder sig på samme etiske plan. Man kan ikke kræve af et andet menneske, at det skal have respekt for f.eks. en bankrøver, hvis det der har værdi for ham er at røve en bank!

For mennesket er det altafgørende, fra fødsel til død, hvad afhængighedsforholdet til andre mennesker byder os. Historien og dermed også de misgerninger, vi påbyder hinanden, vidner om dette.

I forbindelse med at have respekt for det, som har værdi for andre, er mit spørgsmål nu: Hvor langt kan og skal vi gå? - Grundtvig taler om »Et godt og virksomt liv på jord«, og bør

vi ikke leve for det, hvad enten vi får 40 eller 200 kr. i timen.

»Som godt begyndt er dagen godt fuldendt«. Ja, som hver dag er en ny begyndelse, er den også en fuldendelse, men skal vi finde os i, hvad livet skikker os?

John A. Wheeler har sagt:

»Vi er ikke kun iagttagere, vi er også deltagere af det, vi kalder virkeligheden«.

Det vil sige, vi må deltage, vi må ikke kun lade os manipulere med eller lade os føre af strømmen. Vanskeligt bliver det, når Peter Bastian siger:

»Har vi 17 mennesker, har vi 17 forskellige oplevelser. Vi lytter til det samme, men vi har 17 udfald«.

Det har at gøre med vor forskellighed; men kan det virkelig kræves af hver enkelt af os, at vi har respekt for det, som har værdi for andre?

Formig it se, må det dreje sig om, *jagten efter det værdifulde. Jagten efter vores fælles værdier i gildet, i samfundet.* Spørgsmålet er så, har vi efterhånden nogle fælles værdier, et fælles miljø?

Er vi i en tid i hastig forandring ikke opmærksomme på de ubevidste mønstre, som er med til at styre vort liv.

Er der da efterhånden en sådan tendens i samfundet, at man altid giver sig selv ret, aldrig har respekt for andre, trækker sig ud af et miljø, ud af gildet for at give sig selv tryk-
hed i sin egen ideologi?

Spørgsmålet er så, om man kan leve i denne pseudotrykthed uden at synke hen i sløvhed og ligegyldighed. Der skal i alle tilfælde en særlig sjælelig konstitution til for at komme godt fra at undvære miljø.

Socialpsykologer har gjort grundigt op med den opfattelse, at vi kan leve isoleret, vi har behov for at vide, hvor vi hører til. Det som på tysk hedder »Nestwärme«, det forlokkende

ved at blive i den varme, der hører reden til, som man også kan kalde »miljøvarme« eller »gildevarme« spiller en langt større rolle, end vi vil være ved.

Miljø er ikke til at undvære, men miljø kan også true en.

Gør vi det med gildeloven? Vikler vi en gildebroder ind i et fællesskab med en *færdig* livsholdning?

Hertil må siges: Miljø og gilde er mange ting, det kan være rummeligt, og det synes jeg netop, det fjerde punkt i gildeloven er. Her uddybes, at vi må have respekt for det, som har værdi for andre. I gildeloven har vi vor livsanskuelse, og livsanskuelse er ikke til at undvære, vi har behov for at vide, hvad vi vil gøre med vor tilværelse.

Det kan hjælpe i et samfund, hvor det har vist sig, at jo bedre vi får det økonomisk, jo værre får vi det psykisk. Den tryghed det giver at leve i et miljø, og agtes af det, forudsætter fælles holdninger. Dem har vi i gildeloven.

Lad os ikke lukke os inde i snævre rum, lad os være åbne og ærlige, og lad os arbejde i et godt gildemiljø!

*Lissi Houmann
Uddrag af gildemestertale, set i
Gildestafetten, Haderslev*

Vi skal begynde med os selv

Kun de meget blinde og de meget selviske er tilfredse med verden, som den er. Mange me-

ner, at de har en løsning. De ønsker, at forandringen skal begynde med andre, men der er nu ikke noget bedre sted at begynde end med en selv. Hvad er det menneske, jeg har et skævt forhold til? Er det alt sammen hans fejl? Måske har jeg 10% af fejlen, og det er lettere for mig at bringe 10% i orden, end for ham at bringe 90% i orden. En ærlig undskyldning gør sin virkning over for de fleste - nær som fjern.

Vi har fået to ører og en mund. Miraklet begynder når vi lytter dobbelt så meget, som vi taler.

Tag tid til at være stille, skriv de tanker ned, der kommer. Prøv over for nogle normer - f.eks. *ærlighed* - *uselviskhed* - *kærlighed* - *etik*, find selv andre normer.

De fleste af os har, når vi første gang har prøvet at være stille og lytte, fået tanker om ting, vi skulle bringe i orden.

Det er meget enkelt. Tag tid til stilhed. Vær ærlig. Skriv tanker ned. Prøv dem. Før dem ud i praksis. Det er her forandringen af verden begynder.

Kirsten

set i Gilde Skrå'len, Sct. Georgs Gilderne i Ringsted.

En hånd på en skulder

I vor stressede tid, er det af og til godt at standse lidt op, og tænke på noget af det mest primære her i livet, og bedre end nogle sammentrag fra »Guideposts« skrevet af Dr.med Smiley Blanton, synes jeg næppe det kan gøres. - Bered jer til saltvandsindsprøjtningen, der givet har eet og andet til os alle.

Dr. Blanton siger: Fra mit arbejde som psykiater ved jeg, at når der opstår problemer imellem mennesker, skyldes det ofte manglende evne til at opnå kontakt. Dette er vor tids store paradoks, vi kan sende meddelelser til hinanden via månen og nå Mars med rumsonde, men vi har sværere og sværere ved at komme i sjælelig kontakt med dem, vi holder af.

I min konsultation hører jeg hver dag fortvivlede mennesker udbrude: »Jeg kan simpelthen ikke nå ind til ham, doktor«. Eller: »Jeg kan slet ikke komme på bølgelængde med hende«. Ofte siger en mor til mig: »Det er lige meget, hvad jeg siger, det barn hører ikke efter«.

De spørgsmål jeg så stiller, slår vidst disse rådvilde mennesker med forbløffelse. Jeg kan f.eks. spørge: »Hvor længe siden er det, De sidst har spadseret med armen om livet på Deres kone?« - »Lægger De Dem nogensinde ned på gulvet og leger, eller slås for sjov med Deres børn? - Holder familien nogen sinde hinanden i hånden bortset fra den ene gang om året, hvor man danser om juletræet?«. Den slags spørgsmål er beregnet til at bryde muren ned om de ufrivilligt isolerede. At vise dem, at den allerbedste måde at komme i kontakt på, er at betjene sig af det sprog, en hånd eller en arm kan tale. Det sprog forstås af alle, men desværre er det kommet i miskredit.

Jeg tror på berøring som et lægemiddel for mennesker med sjælelige problemer, for jeg ved, hvad den kan udrette. Uden kærlighed kan mennesker ikke trives. Undertiden er det så lidt, der skal til. En far ugler sin søns hår og udtrykker dermed stolthed og glæde. En mand lader et øjeblik hånden hvile på sin hustrus skulder, idet han hjælper hende frakken på, og siger på den måde »jeg elsker dig« så tydeligt, som havde han sagt det højt. Men i de sidste tiår har vi overbevist os selv om, at det er et svaghedstegn, noget mindre fint eller ligefrem

forkert, at vise sine følelser. Vi er stolte af vor selvbeherskelse, af vore veludtænkte kommunikationsmidler. Men i virkeligheden isolerer vi os selv. Vi smiler overbærende, når mænd i andre lande omfavner hinanden. Men det er os, det er galt med.

Nærhed, ømhed, berøring - det er det mine patienter ofte savner. Heldigvis er det noget, man kan vække til live igen, hvis man forstår, hvor meget det betyder. Kærlighed er som taknemmelighed: værdiløs, hvis man ikke viser den. - Hvis man er nødt til at skælde på eller straffe et barn, er det ikke nok at tale beroligende til det bagefter. Man må lægge armen om den lille. Bogstavelig talt omfavne barnet med sin tilgivelse.

Jeg har altid holdt af faderen i Bibelens lignelse om den fortabte søn. Da endelig den fortabte vender hjem, venter faderen ham ikke i døren med en kølig hilsen og et modstræbende håndtryk. Han »løb og faldt ham om halsen og kysede ham«. I modsætning til dette hørte jeg engang en dommer udtale, at skønt hundredevis af unge lovovertrædere og deres forældre havde stået foran ham, så havde han aldrig set en beskyttende arm blive lagt om barnets skulder.

Jeg har flere gange besøgt en sommerlejr for stærkt isolerede, adfærdsvanskelige børn, hvor man er kommet til det resultat, at den største hjælp, man kan give disse frygtelig forskræmte små mennesker, er at tage dem ind til sig og tale venligt til dem. Disse børn trænger mest af alt til et tegn fra den skræmmende omverden, der siger så meget som: »Vær ikke bange. Jeg tager mig af dig. Jeg er her for at passe dig.« Ved hjælp af et kærtegn kan kontakten etableres - og sommetider betyder det, at helbredelsen er indenfor rækkevidde.

I årtusinder har religionen været klar over den enorme styrke, der ligger i berøring. Når børnene kom til Jesus, tog han dem i sine

AKTUELLE ADRESSER:

LANDSGILDELEDELSEN:

Landsgildemester Niels Rosenbom,
Hallumvadvej 6, 6851 Janderup 7525 8528

Landsgildekansler Søren Adeltøft, Turkisvej 6A,
5210 Odense NV 6616 5683

Landsgildeskاتبester Per Christensen,
Gormsvej 14, 4200 Slagelse 5352 8066

Vicelandsgildemester Hanne Monberg,
Ibsensvej 47, 2630 Taastrup 4399 6841

Vicelandsgildekansler Ole Krogsgaard,
Lisedalsvej 13, 9200 Aalborg SV 9818 1125

Vicelandsgildeskاتبester Karin Boldsen,
Havnevej 28, Jegindø, 7790 Thyholm ... 9787 9270

PROVINCIALMESTRE:

Nordjylland: Kirsten Bethe, Thormodsvej 12,
7760 Hurup Thy 97 95 22 04

Midtjylland: Tove Borup,
Silkeborgvej 70, 8653 Them 8684 8989

Syddjylland: Hanne Andersen, Fiskerivej 13, Nørå,
6740 Bramming 7517 3789

Fyn: Svend Christoffersen, Saugstedlund 40,
5600 Faaborg 6261 8181

Nord- og Nordvestsjælland: Mogens With,
Kalundborgvej 50, 4300 Holbæk 5343 5592

Storkøbenhavn & Bornholm: Ole Olesen,
Fortvej 151, 2610 Rødovre 3670 4329

Syddjylland & Lolland-Falster: Niels Jørgen
Hansen, Sakshøj 28, 4800 Nykøbing F. 5485 4232

INTERNATIONALT UDVALG, formand
Hanne Monberg, Ibsensvej 3,
2630 Taastrup 4399 6841

PIM:

Nordjylland: Kiss Messmann, Søndergade 43, 3.,
9000 Ålborg 9812 5222

Midtjylland: Kirsten Gammelgaard, Urbakkevej 14,
8450 Hammel 8696 1374

Syddjylland: Povl Erik Lundh, Romerparken 19,
6000 Kolding 7550 7362

Fyn: Bessie Nielsen, Bagergade 32
5700 Svendborg 6220 1517

Nord- og Nordvestsjælland:

Jørgen Gybel Jensen, Sejrovej 6, Vor Frue,
4000 Roskilde 4235 8684

Storkøbenhavn og Bornholm:

Jette Dyhring Pedersen, Kærvang 6, 4623 Lille
Skensved 5366 9413

Syddjylland og Lolland-Falster: Bjarne Brøgger,
Alstrup Skovvej 29, 4840 Nørre Alslev .. 5383 2118

GAMBIA PROJEKTET:

Hanne Vibe, Vodroffsvej 22,
1900 Frederiksberg C 3139 6609

KURSUSDVALGETS FORMAND:

Ole Krogsgaard, Lisedalsvej 13, 9200 Aalborg SV
9818 1125

PUM:

Nordjylland: Ole Krogsgaard, Lisedalsvej 13,
9200 Aalborg SV ..... p. 9818 1125 / f. 9823 2211

Midtjylland: Niels Hammer, Skoleparken 31,
8330 Beder 8693 6895

Syddjylland: Lis Møller Jensen, Kirkegade 24,
6740 Bramming 7517 2766

Fyn: Morten Jensen, Frejasvænget 4,
5700 Svendborg 6222 1160

Nord- og Nordvestsjælland: Arne Dahl,
Labæk 56, 4300 Holbæk 5343 1250

Storkøbenhavn og Bornholm: Hanne Borgstrøm,
Ruskær 15, st.tv., 2610 Rødovre 3175 9485

Syddjylland og Lolland-Falster: Leif Hjorth,
Jens Baggesensgade 24, 4220 Korsør .. 5357 5403

RODBJERGGAARD:

Kaj Thygesen, Seestgårdvej 5,
6000 Kolding 7550 7140

SCT. GEORGS FONDEN:

Leif Pedersen, Risvangen 30,
4100 Ringsted 5361 6463

SCT. GEORG - REDAKTØR:

Børge Juul Jensen, Ahornvej 9,
8500 Grenaa 8632 0871

DET DANSKE SPEJDERKORPS:

Lundsgade 6, 2100 København Ø 3526 1211

KFUM-SPEJDERNE I DANMARK:

Gammel Vartov Vej 16, 2900 Hellerup .. 3129 2666

KFUK-SPEJDERNE I DANMARK:

Rosenborggade 3, 1130 København K .. 3312 9538

DANSKE BAPTISTERS SPEJDERKORPS:

Gl. Gugvej 21, 9000 Ålborg 9816 6250

ASGER VESTORP

FYRREBAKKEN 6

3600 FREDERIKSSUND

arme. Han helbredte spedalske og gav blinde synet tilbage ved at berøre dem.

Troen på helbredelse ved »håndspåleggelse« levede i det gamle Babylon, i Ægypten og i Grækenland, og den trives den dag i dag. Men dramatiske eksempler på den styrke, der ligger i berøring, er ikke begrænset til religionen. Pianistinden Marta Korwin - Rhodos opholdt sig i Warsawa under tyskernes belejring af byen. Hun meldte sig frivilligt til tjeneste på et af de mange lazaretter, der tog sig af de sårede. »En nat under stuegangen«, skrev hun senere, »blev jeg opmærksom på en soldat, der lå med ansigtet begravet i sin pude. Han hulkede og stønnede ned i puden for ikke at forstyrre nogen.

Hvordan skulle jeg hjælpe ham. Jeg så på mine hænder. Hvis de kunne bringe harmoni blandt mennesker ved at fremkalde vibrationer i et flygel, skulle de så ikke kunne virke

direkte, uden instrument? Jeg tog hans hoved i mine hænder, og han greb dem med en sådan styrke, at jeg var bange for, at neglene skulle bore sig ned i kødet. Men lidt efter stilnede hans hulken, hænderne løsnede deres greb, og han sov.«

Hænderne taler kærlighedens sprog. De kan udtrykke dyb hengivenhed og dulme smerte. De kan skænke menneskeslægten menneskelighed.

Jørgen

set i Staden, Sct. Georgs Gilderne i Slagelse

HUSK AT VIDEREGIVE IMPULS TIL DIN EFTERFØLGER

IMPULS

IMPULS udgives af Sct. Georgs Gilderne i Danmark, Mikkel Bryggers Gade 1, 1460 København K., tlf. 33 32 27 33
 fax. 33 32 29 91 og sendes til samtlige gildeledelsesmedlemmer.
 IMPULS udkommer 4 gange årligt.
 Redaktør: Bjarne Brøgger, Alstrup Skovvej 29, 4840 Nørre Alslev - tlf. 53 83 21 18 • Fax efter aftale